

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 septembrie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 5:33-40**: *„Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr. Nu că mărturia pe care o primesc Eu vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiți mântuiți. Ioan era lumina care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câțeva vreme la lumina lui. Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.*

Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața; și Cuvântul Lui nu rămâne în voi („Cuvântul Lui nu rămâne permanent în voi” – lb. germ.), pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viață!”.

Suntem mulțumitori din toată inima noastră pentru Cuvântul lui Dumnezeu care ajunge până la marginile pământului. Deseori călătoriile sunt foarte grele, dar dacă noi venim în acest loc atunci noi putem găsi pace pentru sufletele noastre. De fiecare dată noi plecăm din acest loc și considerăm că toți aceia care vin cu o dorință deosebită ca să aibă o trăire cu Dumnezeu ei o vor primi și nimeni nu va pleca din acest loc fără a fi binecuvântat. Prin harul lui Dumnezeu putem spune că noi am pus pe primul loc Cuvântul lui Dumnezeu și pe Domnul nostru. El este Primul și El este Ultimul. Cuvântul Său este valabil în vecii vecilor.

Cum am auzit în Cuvântul de introducere: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”*. Dar apoi urmează un mare DAR: *„Dar*

nu vreți să veniți la Mine...!” (vers. 40). Ce folos are cercetarea Scripturilor dacă nu dorim să venim la Domnul? El este Mântuitorul. Despre El este vorba în întregul plan de mântuire al Dumnezeuului nostru. De aceea a spus El: *„pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară”* (Ioan 6:37). Noi putem veni la Domnul nostru cu tot ce ne preocupă, cu tot ce ne-a lovit în ultimul timp.

În ultimele săptămâni am aflat despre multe necazuri. Fratele Jean Claude care aici cânta deseori cântarea „Maranata” s-a îmbolnăvit deodată, a suferit un atac cerebral, partea lui dreaptă este paralizată și a fost dus la reanimare. Noi ne-am dus în Bruxelles și ne-am rugat pentru el. L-am rugat pe Dumnezeu să facă o minune de vindecare. Fratele nostru m-a recunoscut și la despărțire mi-a putut face semn cu mâna stângă. Acum deja a părăsit secția de reanimare și poate mânca normal. Ne-am dat seama că deja îi merge mai bine și îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Am primit și alte cereri pentru rugăciune. Dacă venim prin credință la Dumnezeuul nostru El ascultă rugăciunile noastre.

Din când în când îmi amintesc lucrurile care s-au întâmplat în trecut. Săptămâna trecută am avut un botez în Elveția. Zece frați și surori au fost botezați. Fratele Baumgarten a spus: „Știi, deja noi venim la aceste adunări de 45 de ani”. De fapt au trecut 47 de ani de când eu vestesc Cuvântul lui Dumnezeu în Elveția. Și când vedem roadele este un lucru minunat. Dumnezeu a binecuvântat. Într-adevăr noi am putea merge dintr-o țară în alta, de pe continent pe continent. Cuvântul lui Dumnezeu a fost vestit, a fost semănat.

Astăzi doresc să vă arăt trei lucruri din trecut. Acest tip de bandă de magnetofon are înregistrată pe ea o singură predică. Fiecare predică pe care a ținut-o fratele Branham a fost înregistrată și mi-a fost trimisă pe astfel de benzi pe care eu le-am depozitat și le am în încăperea de lângă birou. Dar după ce a trecut timpul noi am înregistrat predicile pe casete. După ce a trecut și acest timp toate cele o mie două sute de predici le am înregistrate în acest aparat mic. Așadar nu trebuie să port după mine o întreagă bibliotecă, ci în acest aparat mic am toate predicile pe care le-a ținut fratele Branham începând cu anul 1947. Acest aparat îl iau cu mine de fiecare dată când călătoresc și ascult predicile fratelui Branham. Frați și surori, este un lucru minunat.

Doresc să reamintesc încă ceva. Pe 15 august 1955 l-am auzit prima dată pe fratele Branham în două adunări, apoi luni dis de dimineață m-am dus la hotel ca să-l salut. În 15 august anul acesta s-au împlinit 61 de ani de atunci, dar unde a rămas acest timp? Sunt mulțumitor lui Dumnezeu fiindcă din prima adunare eu am putut crede și primi totul și am putut înțelege corect tot ce a predicat acest bărbat al lui Dumnezeu. Nu doresc să intru în prea multe detalii, dar când mărturisim lucrurile pe care le-au văzut frații noștri în Jeffersonville, Tucson, unde au fost în vizită, atunci aproape că ți se face rău. Când auzi ce se întâmplă acolo atunci putem aplica aceeași Scriptură: „Cercetați predicile fratelui Branham...”. Dar Domnul a spus: „Dar voi nu doriți să credeți Cuvântul Meu”. Voi cercetați predicile și aveți învățăturile proprii. Poți doar să dai din cap, să te miri și să pleci.

De aceea, frați și surori, haideți să fim mulțumitori. De trei ori Domnul nostru a întrebat: „Ați înțeles tot ce v-am vorbit?” și ei au putut răspunde: „Da, Doamne”. Odată în Mat. 13:52 El a spus: „*orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi* (care poate vesti din Vechiul și Noul Testament)”. Noi putem vesti din Vechiul și Noul Testament și aducem totul la același numitor comun.

De fapt, astăzi doresc să prezint broșura „Biblia cea mai citită carte” și noua scrisoare circulară. Într-adevăr este minunat că Dumnezeu deschide mintea oamenilor pentru înțelegerea Scripturii. Deseori aud exprimarea: „Frate Frank, tu te-ai întors la Scriptură. Chiar și un nebun nu se poate rătăci”. Vechiul și Noul Testament. Cum am scris și intitulat ultima scrisoare circulară „Vechiul și Noul Testament”, iar unui Testament nu este permis să i se adauge ceva. Nici un singur testament nu este permis să fie modificat. Pe ultima pagină a unui testament pământesc este aplicat un sigiliu, iar acesta nu este permis să fie modificat. Dar și Dumnezeu a pus o pecete pe Testamentul Său, și toți aceia care au fost aleși înaintea întemeierii lumii cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, cred toate făgăduințele Lui.

Frați și surori, pe noi ne doare foarte mult dacă unii frați se referă greșit la fratele Branham. Unul care l-a reamintit deseori pe fratele Branham a înțeles greșit ceea ce a spus fratele Branham cu

privire la Coloseni. El a inventat și a răspândit nu o învățătură trinitară, ci una cu doi dumnezei. Cine citește în Col. 1 va vedea că acolo nu este scris doar despre începutul zidirii lui Dumnezeu, ci va vedea că *prin El* a fost creat totul, cele văzute și cele nevăzute; nu un început pământesc oarecare. Ci așa cum am spus-o deseori: mai întâi este semănată sămânța, și dacă sămânța crește aceasta devine o zidire, o facere. Tot astfel este situația și în sfera pământească. Domnul și Mântuitorul nostru este Sămânța făgăduită. Maria a crezut făgăduința care i-a fost dată și Duhul Sfânt a venit peste ea. După aceea este scris: „De aceea Sfântul care Se va naște din tine este de la Duhul Sfânt”. El este Întâiul născut. Mai întâi a fost Sămânța, dar după aceea ce a fost născut putea fi ținut în mâini. N-a fost doar o Sămânță, ci Sămânța a fost descoperită, realitate dumnezeiască.

Tot astfel este situația și cu noi. Dacă noi primim Cuvântul ca sămânță, atunci nu rămâne doar o sămânță moartă, ci noi vom fi născuți din nou. De aceea și Pavel a putut scrie: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi, prin harul lui Dumnezeu*” (2 Cor. 5:17).

Un alt frate care l-a reamintit deseori pe fratele Branham cu privire la cele șapte tunete, susține că „vor veni șapte bărbați deosebiți care vor vorbi cu glas de tunet”. El nu mai este pe acest pământ, dar învățătura lui este răspândită în toată lumea. Și oamenii din toată lumea care cred această învățătură greșită susțin că acest bărbat a fost împreună cu prorocul. Din cei șapte bărbați a găsit unul singur, care era el, dar pe ceilalți șase nu i-a găsit. Acum și el a murit și ce se întâmplă?

Frați și surori, o spun încă o dată, Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să putem umbla pe această cale dreaptă și să nu o părăsim, ci să rămânem doar în Cuvântul lui Dumnezeu, căci Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor, și doar Cuvântul este Sămânța. Am putea scoate în evidență toate punctele și să spunem: acolo ceva nu este corect.

Dar haideți să ne întoarcem la cuvântul din introducere: „Voi cercetați predicile fratelui Branham”. Dar Domnul spune: „Dar voi *nu vreți să veniți* (nu vreți să vă întoarceți) *la Mine ca să aveți viață!*”. Ei au pus pe prim plan pe proroc – așa ceva nu este permis. Domnul

trebuie să fie pe primul plan. Fratele Branham a fost un om ca tine și ca mine; ca om el a spus diferite lucruri. Dar când a fost vorba de vestirea Cuvântului lui Dumnezeu atunci el ne-a readus înapoi la original, la temelia apostolilor și prorocilor. Pentru acest fapt noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Revenirea Domnului este foarte, foarte aproape. Și în țara noastră au loc tot felul de pregătiri pentru anul viitor când se vor împlini 500 de ani de la Reformă. Dar ce m-a speriat în săptămâna trecută nu m-a speriat niciodată în toată viața mea. Cred că toți știți ce mă preocupă pe mine. În ziarul cel mai elegant de pe întregul pământ unde ei descriu totul, ei au mai scris ceva imposibil. Wittenberg este cel mai recunoscut oraș în legătură cu Reforma. Pe 31 octombrie 1517 reformatorul Martin Luther și-a bătut cele 95 de teze pe ușa bisericii din Wittenberg. Cu ani în urmă am fost acolo și am ținut o predică scurtă în această biserică. Eu cred ceea ce a făcut Dumnezeu atunci și ce s-a continuat de atunci și până astăzi. Dar acum urmează un „Dar”. În centrul orașului există o biserică. Biserica castelului este plasată puțin mai sus, dar în oraș există o biserică principală. Știți voi ce tablou este deasupra ușii acestei biserici? Este o sculptură în piatră care îi reprezintă pe iudei; eu nu pot rosti acest cuvânt, dar am fost foarte cuprins de aceasta. În urmă cu șapte sute de ani, cu două sute de ani înaintea Reformei, când biserica romano-catolică a jucat rolul principal atunci ei au pus deasupra ușii o sculptură în piatră, antisemită și dezgustătoare, care portretizează o scroafă alăptând evrei ca pe purcei. Când am citit lucrul acesta eu m-am întrebat: oare a știut Martin Luther acest lucru? Ce au știut ateștii din toți anii trecutului? Până astăzi acest basorelief de piatră cu acest text gravat se află pe portalul principal din Wittenberg. Ce rost a avut Reforma? Ce folos a adus țării, poporului și întregului creștinism? Apoi are loc o discuție: oare să se îndepărteze acest tablou? Unii sunt pentru, iar alții sunt împotrivă. Gândiți-vă odată: în țara Reformei, de șapte sute de ani această sculptură vulgară este pe această biserică și nu a interesat pe nimeni. Dar acum când se împlinesc 500 de ani de la Reformă, în 2017, ei au o mare discuție: „Oare să lăsăm această sculptură sau s-o îndepărtăm?” Vă puteți închipui ce simt eu? În țara aceasta unde a avut loc Reforma, unde Dumnezeu a făcut un început nou. Chiar cu o sută de ani înaintea

Reformei a existat un Wycliffe, un Jan Hus, Frații Moravi din Boemia și au existat multe treziri, dar după aceea a venit și această victorie, aceste 95 de teze. Și pe portalul bisericii principale un astfel de tablou antisemit? Scriptura spune că cine se atinge de poporul lui Dumnezeu acela se atinge de ochiul lui Dumnezeu. Și clădirea aceasta, care are încrustat un astfel de tablou josnic la intrare, să fie numită casă sfântă?

Frați și surori, toată lumea este dusă în eroare, toți au fost conduși pe lângă adevăr și au trecut pe lângă adevăr. Dar mulțumiri Dumnezeului celui viu că acum la sfârșitul zilei mântuirii, astăzi noi înțelegem că iudeii sunt, au fost și rămân poporul ales al lui Dumnezeu. Domnul li S-a descoperit, Domnul a făcut cu ei începutul, Domnul va face cu ei și încheierea. Dar de la bun început toate neamurile, popoarele și națiunile au fost și ele incluse în planul lui Dumnezeu. El a zis: „*În tine vor fi binecuvântate toate popoarele pământului*”. În Is. 42 și în Is. 49 este scris: „*De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului*”. Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră.

Cu privire la mine pot să vă spun: interiorul meu este foarte conștient de răspunderea pe care o am înaintea lui Dumnezeu. Ce mai putem spune? Ce nu mai este permis să se spună? Ce se va întâmpla dacă vom spune un lucru sau altul în public? În orice caz Cuvântul lui Dumnezeu trebuie vestit. Omenirea are dreptul să asculte Adevărul, omenirea are dreptul să asculte Cuvântul original al lui Dumnezeu. Toți credincioșii au dreptul să fie adunați ca să asculte Cuvintele lui Dumnezeu. Pentru aceasta am citit astăzi două versete biblice. Primul, din Ps. 50:5 unde Domnul a spus: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!*”. Psalmul 50 este un Psalm foarte cunoscut nouă tuturor. Ps. 50:5: „*Strângeți-Mi pe credincioșii (sfînții) Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!*”.

El a încheiat Legământul Lui cu noi. Dar tu ești partea a doua a Legământului. La încheierea unui legământ este nevoie întotdeauna de două părți, întotdeauna legământul este încheiat între două părți. „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!*”. Noi am fost de acord cu acest Legământ, noi am primit acest Legământ pe care El l-a încheiat cu noi, cu tine și cu mine.

După aceea, după încheierea acestui Legământ, este scris ceea ce citim în vers. 6: „*Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui* („au vestit dreptatea Lui” – lb. germ.), *căci Dumnezeu este Cel ce judecă*”.

Când Domnul nostru a desăvârșit eliberarea pe crucea Golgotei, când El a înviat glorios și a fost înălțat în cer, atunci când Biruitorul a biruit moartea, iadul și ne-a dăruit o eliberare desăvârșită, El ne-a dăruit vindecarea trupului, eliberarea duhului, El ne-a dăruit totul. Pe crucea de pe Golgota a strigat: „*S-a isprăvit!*”.

În Deut. 4 putem citi că și Moise a adunat poporul ca să le vestească Cuvântul lui Dumnezeu. Ce facem noi astăzi? Poporul lui Dumnezeu este adunat și noi venim din Est, Vest, Sud și Nord, nu ca să ascultăm un om, ci Cuvintele lui Dumnezeu.

Citim din Deut. 4 începând cu vers. 10: „*Adu-ți aminte de ziua când te-ai înfățișat înaintea Domnului Dumnezeului tău, la Horeb, când însuși Domnul mi-a zis: «Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să le păzească»*”. Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Dumnezeu.

Noi toți știm că Domnul Dumnezeu a vorbit cu glas ca de trâmbiță și poporul a zis lui Moise: „*Vorbește-ne tu însuși și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim*”.

Frați și surori, haideți să vedem situația așa cum este. Chiar dacă Dumnezeu a folosit un Moise, atunci a fost Cuvântul lui Dumnezeu care a fost vestit. Respectul de Dumnezeu și față de Cuvântul Său trebuie să ne fie dăruit. Altfel nu merge. Respectul față de Dumnezeu este începutul înțelepciunii dumnezeiești, și noi toți putem asculta toate cuvintele lui Dumnezeu prin acest respect dumnezeiesc. Noi știm: acum Dumnezeu ne vorbește direct, acum El îmi vorbește direct mie prin Cuvântul Lui sfânt și scump. Noi știm ce este scris și în alte versete biblice, că Domnul Dumnezeu a vorbit întotdeauna prin Cuvântul Său. Întregul Vechi Testament este un cuprins al planului Dumnezeului nostru, așa cum a fost descoperit tuturor prorocilor. Noi trebuie să punem aceasta deseori pe sfeșnic, și anume vestirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit în întregul

Vechi Testament și care s-au împlinit în decursul Noului Testament. Noi repetăm deseori faptul că Noul Testament a început cu împlinirea profeției biblice din Vechiul Testament. Testamentul nou se va încheia cu împlinirea făgăduinței din ultimul capitol al prorocului Maleahi: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”. Astăzi noi putem spune că El l-a și trimis.

O întrebare: Oare ce s-a întâmplat și ce se întâmplă cu toți aceia care n-au niciun fel de respect față de acest verset biblic? Dumnezeu nu le poate vorbi. Mai întâi trebuie să existe un respect. Noi trebuie să fim de acord cu întregul Cuvânt al lui Dumnezeu fiindcă doar în acest mod Dumnezeu ne poate vorbi prin Cuvântul Său și numai așa putem fi incluși în planul Său.

Putem citi multe versete biblice care mă preocupă. Dacă Pavel a vestit că vrea să înfățișeze înaintea lui Hristos o fecioară curată, atunci ce să spunem noi astăzi când există o poruncă directă a lui Dumnezeu, astfel că ultimul mesaj va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos? Noi am fost readuși la vestirea originală. Dumnezeu a împlinit toate făgăduințele Sale. Cine poate să vadă și să creadă aceasta acela să spună „Amin”. Amin. Fiindcă noi o putem crede, ne-a și fost descoperit. Cine nu poate crede Cuvântul aceluia nu-i poate fi descoperit; poate să citească zi și noapte toată Scriptura, s-o cerceteze, dar nu i se va descoperi nimic din Scriptură. I se va descoperi doar dacă crede Sfânta Scriptură. Cercetarea Scripturii nu este suficientă. Domnul nostru spune: „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie* (dătătoare de viață veșnică), *cum zice Scriptura*” (Ioan 7:38).

Frați și surori, astăzi am impresia că în mijlocul nostru există multe probleme trupești și duhovnicești. Și probabil nu doar în mijlocul nostru, ci în toată lumea. Mai există frați și surori care n-au avut o trăire personală cu Domnul nostru, care încă n-au avut o înnoire interioară, n-au trăit nașterea din nou și n-au primit siguranța prin credință.

Frați și surori, nu este suficient să vorbim despre revenirea Domnului și despre pregătirea noastră dacă noi nu avem și trăirile noastre personale cu Domnul Dumnezeuul nostru. Noi să nu fim doar

niște ascultători ai Cuvântului, ci să facem un început bun în viețile noastre. În acest loc am spus-o deseori, așa cum în sfera pământească viața noastră începe cu nașterea, tot astfel viața duhovnicească începe de asemenea cu nașterea din nou. Mai înainte poate să fi avut niște gânduri și idei bune, dar viața adevărată divină începe în noi abia prin nașterea din nou.

Iertarea a avut loc prin Sângele Mielului. Dumnezeu a plătit pentru tot trecutul nostru. Toate păcatele noastre au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu și prin rănilor Lui noi suntem tămăduiți. Totul este la timpul trecut, nu la viitor. În Is. 53, cu 800 de ani înainte ca Domnul nostru să moară, Cuvântul acesta a fost scris deja la timpul trecut: „*Mielul lui Dumnezeu suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre*”. Iar noi am primit iertarea și împăcarea cu Dumnezeu.

Dar de asemenea al doilea lucru foarte important este nașterea din nou și înnoirea. Și aici Sângele repară toată dauna. Dar viața nouă, această viață nouă...În El a fost viața și viața a fost lumina oamenilor. El S-a descoperit și viața s-a descoperit pe acest pământ. Domnul nostru a spus-o foarte clar: „*Dacă nu se naște cineva din nou nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu*” (Ioan 3). Oare aceasta este impresia mea sau este într-adevăr așa în mijlocul nostru?

Frați și surori, noi trebuie să fim cinstiți înaintea lui Dumnezeu. Nu este suficient ca să fi primit doar iertarea, ci și eliberarea. Noi trebuie să fim eliberați total. După cum este scris în Fapte, indiferent unde au fost niște păcate, acele cărți de vrăjitorie, indiferent ce ar fi fost, au fost adunate și arse atunci când posesorii lor și-au dedicat viața lor Domnului. Și astfel de lucruri mai există în mijlocul oamenilor. Ei au niște lupte interioare, au tot felul de probleme. Aceste probleme nu sunt probleme trupești, ci sunt în legătură cu Dușmanul nostru. Pe cine Fiul lui Dumnezeu l-a eliberat acela este liber. Primiți această eliberare interioară! Primiți eliberarea prin Sângele Domnului nostru! Primiți eliberarea pe care Domnul ne-a dăruit-o nouă tuturor prin harul Său.

Dacă acum v-aș întreba: câți sunt în mijlocul nostru care mai au o luptă duhovnicească și câteodată au impresia că ceva nu este în

regulă? Frați și surori, recunoașteți-vă cu totul înaintea Domnului și credeți-L pe Domnul nostru. Ceea ce veți dezlega pe pământ va fi dezlegat și în cer. Toți aceia care sunt legați/robiți, indiferent care este legătura aceasta duhovnicească, să fie dezlegați, eliberați! Și dacă voi nu reușiți atunci veniți după adunare ca noi să ne rugăm pentru voi. Noi nu suntem aici doar să vorbim despre revenirea Domnului nostru și despre întoarcerea noastră la Dumnezeu, ci noi dorim ca toți aceia care ascultă mesajul vestit să aibă parte de revenirea Domnului nostru.

Așa cum am spus-o deja și toți o știm, Pavel a vrut să-I pregătească Domnului nostru o fecioară curată, eliberată prin baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să citim, să respectăm și să credem toate versetele biblice. Noi toți avem nevoie de aceste trăiri personale cu Dumnezeul nostru. Noi să recunoaștem cu adevărat: eu sunt liber, eu sunt liber. Hristos mi-a dăruit viața. Sunt liber, sunt liber. Dacă astăzi vă întreb: câți încă se luptă cu gândul dacă păcatul lor este iertat? Primiți-o astăzi odată! Atât de sigur cum Domnul și Mântuitorul nostru a murit pe crucea de pe Golgota la fel de sigur toate păcatele tale și toate păcatele mele au fost iertate. De aceea Domnul nostru a putut spune: „*Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate*” (Ioan 20:23). Și acela care crede în se poate spune: „Păcatele tale îți sunt iertate”. Cine nu poate crede acela își păstrează păcatele și va muri în păcatele sale. Așa a spus-o chiar și Domnul nostru: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*” (Ioan 8:24). Noi deseori am scos aceasta în evidență: necredința este cea mai mare jignire la adresa lui Dumnezeu. Cine nu-L crede pe Dumnezeu acela Îl face mincinos. Dumnezeu este adevărat chiar dacă fiecare om este un mincinos. Am putea merge de la verset la verset.

Frați și surori, haideți ca în seara aceasta să nu fim găsiți în necredință, să nu fim descurajați. Ci noi să venim înaintea Domnului și să ne cercetăm înaintea Domnului: „O, Doamne, oare pot fi eu răpit în starea în care sunt acum? Mi-ai dăruit harul Tău? Am trăit eu iertarea dăruită de Tine? Am trăit eu înnoirea? Am trăit eu nașterea din nou? Am trăit eu pecetluirea cu Duhul Sfânt?”. Toate acestea sunt trăiri cu Dumnezeu pe care noi trebuie să le avem. Frați și surori, noi, ca cei chemați afară care am primit har înaintea lui Dumnezeu, ne putem aduna și de fiecare dată să așteptăm din partea lui Dumnezeu ca

Domnul Dumnezeu să ne vorbească și El să-Și descopere în noi puterea Lui: puterea Sângelui Său, a Cuvântului Său și a Duhului Său. Și astfel să primim biruința din partea lui Dumnezeu și noi toți să ajungem la unitatea credinței și să trăim prezența lui Dumnezeu. Prezența lui Dumnezeu să se descopere. Cei bolnavi să fie vindecați, cei legați să fie eliberați. Să trăim un an de har, un an de veselie al Domnului Dumnezeului nostru. Au trecut deja 50 de ani și tot al 50-lea an a fost un an de veselie. Fie ca și în acest an Dumnezeu să ne dăruiască tuturor aceste trăiri necesare cu Dumnezeu. Eu sunt mulțumitor și bucuros că noi nu discutăm despre temele biblice, ci Dumnezeu îi învață pe toți prin harul și Duhul lui Dumnezeu și ne-a dăruit tuturor descoperirea lui Dumnezeu. Și astfel se împlinește Scriptura: *„Toți vor fi învățați de Dumnezeu”*. Doresc să mai citesc două, trei versete biblice ca să știți că ați primit, ați trăit sau puteți trăi puterea lui Dumnezeu. Tot ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și a făcut pentru noi este o realitate dumnezeiască.

Putem citi cuvintele puternice din Rom. 5 începând cu vers. 18: *„Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața”*.

De ce a devenit Domnul nostru om? Noi am spus-o deseori. Fiindcă primul păcat a avut loc în acest trup pământesc de aceea a trebuit ca Domnul nostru să vină într-un trup de carne și sânge. El trebuia să simtă cu noi, să sufere cu noi, El a luat totul asupra Lui și cu aceste păcate a mers pe crucea de pe Golgota. Așa cum prin primul Adam toți au fost osândiți tot așa prin Isus Hristos, Domnul nostru, noi am primit neprihănirea prin credință, prin harul Său.

În vers. 19 este scris: *„Căci, după cum prin neascultarea unui singur om...”*. Noi deseori am accentuat neascultarea. *„Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți”*. El a fost ascultător până la moartea pe cruce. *„...tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți”*.

Ferice de fiecare om care poate spune și mărturisi din toată inima lui că nu mai există nicio osândire pentru aceia care sunt în Isus

Hristos. Frați și surori, dar și în acest punct noi trebuie să fim cinstiți. Timpul acesta este foarte, foarte serios și scurt. Noi trebuie să lăsăm valabilitatea doar Cuvântului.

Printr-un singur Duh noi am fost botezați cu toții în Hristos într-un singur Trup. Numai în momentul în care ne dăm seama că fără botezul cu Duhul Sfânt nu putem exista înaintea lui Dumnezeu doar atunci va fi pusă în noi cu adevărat o dorință interioară adâncă după acesta. Doar prin acest botez vine peste noi și în noi plăcerea lui Dumnezeu. Noi am spus-o deseori: dacă suntem botezați în apă atunci noi am acceptat ceea ce a făcut Domnul pentru noi, Îl primim pe El. Dar dacă El ne botează cu Duhul Sfânt și cu foc atunci El ne dovedește că ne-a primit pe noi. Așa cum a fost cu Fiul lui Dumnezeu, cerul s-a deschis, Duhul Sfânt s-a coborât și din ceruri a răsunat un glas: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”*. Noi nu putem părăsi acest pământ fără nașterea din nou, fără înnoire și fără botezul cu Duhul Sfânt. Noi avem nevoie de aceste trăiri. Așa a fost la început, așa este și la sfârșit, aceasta este Evanghelia deplină. Așa trebuie să se întâmple cu mine, cu tine, cu noi toți, pentru că sfârșitul trebuie să fie identic cu începutul.

Știți ce urmează acum? Noi toți trebuie să avem în adâncul interiorului nostru o dorință arzătoare mare: „O, Doamne, eu Ți-am dedicat viața mea, am respectat toate cerințele Cuvântului Tău, Ți-am mărturisit păcatele mele. Îți mulțumesc pentru iertare, pentru împăcare, pentru harul Tău și pentru mântuirea Ta. Dar iubite Domn, dovedește Tu acest Legământ! Te rog vino Tu cu Duhul Tău Sfânt peste noi toți!”. Așa cum o exprimă un poet de cântare: „Permite ca Duhul Tău să vină peste noi toți așa cum s-a întâmplat în Ierusalim în odaia de sus!” Cine dorește s-o trăiască? Noi toți. Toată lumea să fi ascultat și să fi văzut. Noi toți care suntem adunați aici din toată Europa, din Africa și din diferite țări ale lumii, noi toți dorim să avem parte de revenirea Domnului nostru și să fim pregătiți, dorim să avem parte de prima înviere și de răpire și de ospățul de nuntă cu Domnul nostru. Acesta este scopul mesajului pe care Dumnezeu l-a dat fratelui Branham.

La fel a fost cu Ioan Botezătorul și mesajul pe care l-a avut el. Și ce a spus Ioan la apogeul mesajului său? Mat 3:11: *„eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât*

mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintea. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc". Acesta a fost punctul culminant la prima venire a lui Hristos. Această cale a Domnului trebuia să fie pregătită. Făgăduințele din Vechiul Testament, din toți prorocii, din prorocul Ioel au fost vestite, că Domnul Dumnezeu va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Așa cum a spus-o și Petru în Fapte 2:16-17: „*Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă»...*”.

Eu doresc să trăiesc împlinirea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu. Toți să meargă unde vor ei, dar vestirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o nouă este bazată pe Vechiul și Noul Testament și tot ceea ce dorește Dumnezeu să ne spună este scris în această Carte sfântă, Scriptura, și a fost pus pe sfeșnic. Dumnezeu este credincios, El va face și va împlini absolut tot ceea ce a făgăduit. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân în vecii vecilor, ele nu se clatină. Sângerând, Isus a pecetluit ceea ce a promis în Cuvântul Său. Cerul și pământul vor arde, munții se vor clătina, dar cel ce va crede va vedea că Dumnezeu împlinește ceea ce a făgăduit.

Doresc să mai citesc din Evrei 11 unde credința este scoasă în evidență. Evrei 11:1: „*Și credința este o încredere neclintită care nu se clatină...*”. Credința este înrădăcinată în făgăduințele lui Dumnezeu. „*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd* („care încă nu se văd” – lb. germ.)”. Acesta este un fapt valabil și pentru astăzi. Chiar dacă încă n-am trăit-o, astăzi se poate trăi. Noi o vom vedea și o vom trăi. Credința, așa cum este scris în Scriptură. Noi toți credem așa cum este scris în Scriptură. Domnul este Primul și Ultimul. Începutul și sfârșitul trebuie să fie identice. Credința pe care Dumnezeu a lucrat-o în noi este o încredere neclintită în Dumnezeu și în ceea ce a făgăduit El. Cerul și pământul vor arde, dar Dumnezeu nu-Și retrage Cuvântul Său. Dumnezeu este adevărat și noi credem așa cum este scris în Scriptură și credința noastră este bazată pe Scriptură. „*Și credința este o puternică încredințare despre lucrurile care încă nu se văd*”. Încrederea și nădejdea noastră nu este în afara Scripturii, ci este bazată pe făgăduințele lui Dumnezeu pe care El le va împlini. Credința este o încredere neclintită.

Rugăciunea noastră din seara aceasta va fi: o, Doamne, dăruiește-mi mie, nouă tuturor tot ceea ce ai pregătit pentru noi toți: o iertare deplină astfel ca noi, prin credință, să putem primi odihnă în sufletele noastre. Noi să știm: la fel de sigur cum soarele este pe cer eu am primit iertarea păcatelor mele. Neprihănit prin Sângele Mielului lui Dumnezeu. Și așa cum este scris în Is. 1:18, chiar dacă păcatele noastre ar fi roșii ca purpura vor deveni albe ca zăpada; și au devenit albe ca zăpada. Păcatele noastre nu mai există, ele au fost aruncate în marea uitării. Este scris că zapisul a fost rupt și Dușmanul nu ne mai are cu nimic la mână. Zapisul cu tot ceea ce era împotriva noastră a fost nimicit și Pârâșul nu mai are nicio dovadă. Primiți-o astăzi prin credință! Primiți această înnoire interioară, primiți tot ce a fost dăruit prin nașterea din nou, adică viața nouă. Și împreună vom avea o nouă trăire cu Dumnezeu.

Înainte de revenirea Domnului nostru Isus Hristos se va împlini că cerul și pământul vor fi cutremurate și Domnul însuși Își va desăvârși lucrarea Lui de mântuire așa cum El a desăvârșit și lucrarea Lui de creație. Lui, Singurului Dumnezeu adevărat care prin Isus Hristos a devenit Mântuitorul nostru, Îi mulțumim pentru faptul că noi putem trăi și avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru pe întregul pământ.

Doresc să spun tuturor de pe întregul pământ și fratelui nostru Mbie care m-a sunat și mi-a spus: „Frate Frank, peste două mii de oameni sunt adunați aici deja de azi dimineață. Ei se roagă ore întregi înainte ca la voi să înceapă serviciul divin; ei se roagă ca Dumnezeu să binecuvânteze”. Frați și surori, oamenii de pe întregul pământ nu doar ascultă, ci ei cred și primesc. Și dorința devine tot mai mare: „O, Dumnezeule, împlinește-Ți scopul Tău cu noi, binecuvântează turma răscumpărată prin Sângele Tău”. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră.

Pe cât de sigur Dumnezeu a dat făgăduința în ultimul capitol din Maleahi: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”, la fel de sigur s-a și împlinit această făgăduință. Noi am auzit acest ultim mesaj. Acest mesaj a fost purtat și vestit în toată lumea. Și toți aceia care au urechi de ascultat, ascultă și astăzi ceea ce Duhul vorbește Bisericii lui Isus

Hristos de pe întregul pământ. Dumnezeuului nostru Îi aducem cinstea și rugăciunea în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm și după ce vom cânta o cântare ne vom ruga și toți aceia care astăzi au o dorință deosebită ei s-o aducă Domnului. Nu plecați cu această dorință acasă. Aduceți-o înaintea Domnului. El este prezent ca să-Și dovedească Cuvântul Lui. Laude și mulțumiri Domnului! Ne plecăm capetele și ne rugăm liniștiți. Voi Îi puteți mulțumi Domnului nostru și cu glas tare. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru pentru Cuvântul lui prețios, pentru harul Său. Dar ziua de astăzi trebuie să fie o zi deosebită, o zi pe care Domnul a făcut-o pentru noi astfel ca nimeni să nu plece din acest loc așa cum a venit. Domnul nostru a spus: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*” (Mat. 11:28) și numai așa veți găsi pace pentru sufletele voastre. Astăzi toți să găsească pace cu Dumnezeu.

În timp ce plecăm capetele și ținem capetele plecate doresc să întreb cine dorește să aibă siguranță în credință și să primească pace cu Dumnezeu. Pretutindenii sunt mâini ridicate. O, Dumnezeule! O, Dumnezeule!

Iubite Domn, Tu ai văzut mâinile ridicate, ai văzut toate inimile deschise. Permite ca acum să se împlinească astfel ca pacea lui Dumnezeu, care este mai înaltă decât toată înțelepciunea oamenilor, să vină în toate inimile noastre și să conducă inimile noastre prin această pace, și noi toți să devenim niște oameni pașnici. Căci Tu ai spus-o: „*Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu și vor vedea Împărăția lui Dumnezeu!*” (Mat. 5:9).

Iubite Domn, îndepărtează din noi toți toate umbrele. O, Doamne, dăruiește o eliberare deplină și o vindecare deplină. Descoperă-Te, descoperă victoria de pe Golgota astăzi, în noi și cu noi toți care am ascultat Cuvântul Tău. Ție, Dumnezeuului credincios, Îți mulțumim pentru Legământul cel nou în Sângele Tău și pentru Cuvântul pe care ni l-ai descoperit. Îți mulțumim că Tu ai trimis pe prorocul Tău cu Cuvântul Tău descoperit. Îți mulțumim fiindcă noi am putut crede așa cum este scris în Scriptură.

Noi nu cercetăm doar în Scriptură, ci noi venim la Tine. Astăzi și acum venim cu toții la Tine. O, Dumnezeule! O, Dumnezeule!

Lăudat și slăvit să fii Tu o, Doamne, în vecii vecilor. Iubite Domn, Te rog ca toți aceia care cercetează Scriptura, care citesc și ascultă predicile prorocului Tău, ei cu toții să Te găsească pe Tine, să revină la Tine și să găsească pace în sufletele și inimile lor.

Îți mulțumim pentru seara aceasta. Tu ai făcut lucruri mari în noi și cu noi. Binecuvântează pe întregul pământ și încoronează-ne pe toți cu harul și mila Ta. Aleluia! Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

În toate cântările este un cuprins al Evangheliei depline. Vă rog fiți atenți și la întregul conținut al textelor cântate. Domnul să-i binecuvânteze pe toți, corul nostru și pe dirijor. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți. Aleluia! Amin. Dumnezeu este credincios. Cine ascultă glasul Lui poate trăi mântuirea. Amin.